

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłał,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swěrný
Přez spař měrný
Čerstwosé da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje džěłaš
Wšědne dny;
Džeň pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebjes mana
Njeh čí khmana
Žiwnosé je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew čé!

F.

Serbske njedzelske kopyena.

Wudawa so kóždy kobotu w Smolerjez knihicziščeženi w Budyschinje a je tam sa šchtwórtlětnu pschedplatu 40 np. dostacž.

3. njedzela po tsjoch kralach.

2. knihi wo kralach 5, 1—19.

Pschischol je Jesuś k nam, nětk dyrbinny my pschincž k njemu, kaž pastyrjo na polu a mudri s rańsčeho kraja. A temu čže cžas po hodach naš napominacž. Njeje lohko? Kač wjele lóžscho hacž pastyrjam a mudrym nam, kiž my snajemy zgle Jesuśowe sjewjenje! Stary thěrlusch praji: to cžezke nej, so tschescžan hym. A tola jedyn druhi spěwa: to lóžke nej, so tschescžan hym. Wschelate sadžewki leža na pucžu a pucž je dolhi. Bóh kam nam pucž pokasuje, kaž pastyrjam a mudrym, a jeli so jón pójnajemy, je lohko, hodowne džěcžatko namakacž. Bože pucže pak šu husto džiwne.

Kač džiwny tón pucž, na kotrymž pohan Naeman k wěrnemu Bohu pschindže! Domapytany budže Naeman s cžezke khorosčezu, pschecžimo kotrejž žadny lékař njeje. Tak tež nam husto hagle cžezka khorosčez woczi wotewrja sa šbožo w Khrystuśku. Sžy-li thorn, njepraj: cžeho dla dyrbbju tak cžetpicž? ale pójnaj w khorosčez, w kóždym domapytanju Boži porst, kiž tebe k Khrystuśkej čže pokasacž. — Bohabojasna holza budže jata a šwědčzi we zusbje wo wěrnym Bosy. Mały podawł: šchtó je hacž dotal na křudu holecžku kědžbowal? A tola budže tuta w zusbje sabyta holza Naemanowa wjedniza k Bohu. Sa myšlu pschi tym na bjesbóžneho nana, kiž na hrěschnym pucžu do skazjenja khwatasche: horza modlitwa jeho džěcžez,

kiž wo nana prošy, džěsche kaž mjecz psches jeho duschu a wumoh jeho; pod křlami pytasche Božu hnadu. Sa myšlu na bjesbóžneho mandželskeho, kiž běsche štwoju nješmjertnu duschu cžertej sapisal a wschitkón mēr s doma wuhnal: šwěrna lubosč mandželskeje, kiž wscho snješe, wscho wěri, wscheho šo nadžija, wscho pschecžetpi, rosbi napošledk kaž hamor jeho šurowu wutrobu a w Bosy šo muž a žona hromadu namakashtaj. — Naemaney njebudže lohko, Boha namakacž. Šola krala Israelskeho njenamaka, šchtož pyta; profeta k njemu won nješchindže. Dolho dyrbi husto tež tón pytač, kiž se šprawnej wolu pyta, a někotry šo duzy šako wrěczi. To dyrbisch wjedžecž: horda myšl, kamšna wola, wutrobny dwelowanja dyrbbja šo šlamacž, přjedy hacž Jesuśa widžisich. — Naemaney šo šda něšchto šnadne byč, šchtož Šelisa žada: myš šo šydom křocz w Jordanje, a hněwny wola: nještej rězy Aman a Šarphar w Damaskonje lěpschej hacž wschitke Israelske wody? A wón šo wrěczi. Tak čže někotry něšchto wošebne, zejchi a džiwny widžecž, přjedy hacž wěri. Šchtož Bože šlowo žada, wěra a pošluschnosč, šo jemu šda něšchto šnadne byč. Najpřjedy wěra a pošluschnosč, potom džiw, to je to waichnje w Khrystuśkowym kraleštwje. Čžin to małe, dha budžesch to wulke widžicž! Naeman ma šwěrných wotrocžlow, kiž jemu tutu staru wěrnosč na wutrobu kladu. Wón pošlucha a wěri, šo wrěczi a namaka w Jordanje Boha. Ty masch šwěrných předarjom, kiž tebi pucž k Bohu pokasuja: pošluchaj jich a ty Bože džiwny wohladasch!

Džiwne ſu Bože pucze, ale pſchezo kraſne. Sa
tebje ma Bóh tež jedyn: ja pſheju tebi, ſo by jón
w nowym lécze namał!

Wótcze, ja twój ſyn
Podžiwam ſo ždnu,
Hdyž na twoje džiwne pucze
Spomnju, to mje ſtajnje wuczi,
Kał ſ tej' hrěſchnej' czmy
Ty mje wuwjedł ſy.
Hamjeń.

Kſheſczijan je měrnny człowjek.

(Rómj. 12, 16b—21.)

Śłóſ (399): Hdyž my w najwjeſtſhej nuſy ſmy —.

Se ſwětła jaſnoſcź Božeho
Se kſheſczjana kłóbd kóždeho;
Anjeſ wopiſmo nam podawſchi
Maſ wupyſchicź chze ł ſbóžnoſczi.

Hdyž kſheſczjan człowjek měrnny je,
Kiž ſ Jeſuſom czěr ſwoju dze;
Měr Boži jeho wobdawa,
Eswój wotpoczint wón w Boſy ma!

Měr lubowacz, měr dżeržecz tu,
Měr wſchědnje czinicź w žiwjenju,
— Se nadawł jeho wobſtajnje,
Kiž dopjelnjecz ſo prózuje.

Duž niłomu kłóscź ſe kłósczu
Wón njeplaczi; ně, ſ dobrotu
Chze luboſcź dobycz bližſheho,
Som' ł ſlužbje podawajo ſo.

Šhtož pſchede wſchěmi ludźimi
Se czepne, jom' ſo ſalubi;
Měr dżeržecz jenaf hotowy,
Wón njemóže bycz ženje ſy.

Eso wjeczicź ſam dže njeſechze;
Wſchał wjeczenje je Anjeſowe!
Ja ſaplaczič chzu, praji Anjeſ,
Kiž ſaſtup ſkiczi do njebieſ.

Měr czinicź, kſheſczjan požada,
Hdyž myſł je Bohu pſcheczimna;
— Tež njeplaczeleja lubuje!
Tak ſ dobom ſe wſcho pſchewinje.

Glej, wuhle to ſu žehliwe,
Kiž kſheſczjan nahromadžuje
Tak njeplaczeleja na hłowu,
Hdyž kłóscź jom' placzi ł dobrotu!

Se ſwětła jaſnoſcź wukhadža,
Czma pſched nim czěka bojaſna;
Se Ebóžnik Boži pſchichol ł nam,
Ach, czehamy ja nim ł njebieſam!

Weslenowy ſón.

Kaž ſo pomjeda, ſo britiſkemu reformatorej Janej Wesley
raſ džijeſche, ſo wón pſched wrotami hele ſteji. Wón ſallapa a
ſo wopraſcha, ſchtó je nutſka. „Eſu tu Katholikojo?“ ſo wón
praſcha.

„„Haj““, rekaſche wotmolwjenje, „„jara wjele!““

„Ludžo ſ jendželſkeje zyrkwje?“

„„Haj, jara wjele!““

„Tež Preſbyterianarjo?“

„„Haj, jara wjele!““

„A tež Wesleyanarjo?“

„„Haj, jara wjele!““

Czežteje myſle a wuſtróžany, woſebje nad poſlednej wot-
molwu, wón ſwoje kroczele horje ſloža a dóndže ł njebieſkim
wrotam, hdžež wón teſame praſchenja wopjetowaſche. „Eſu jom
Wesleyanarjo?“

„„Ně.““

„Preſbyterianarjo?“

„„Ně.““

„Ludžo ſ jendželſkeje zyrkwje?“

„„Ně.““

„Katholikojo?“

„„Ně.““

„Šhto dha macze jowle do ludži?“ ſo wón ſe ſpodžiwanjom
wopraſcha. Wotmolwjenje rekaſche:

„„My tudy ničó njerěmny wo wſchěch naſpomnjennyh po-
mjenowanjach. Seno Khrystuſowe mjeno je tudy ſnate. My ſmy
jom wſchitny kſheſczijenjo, a jich je wulka, njelicžomna ſyła
je wſchěch narodow, ſplahow, ludow a rěczow.““

F.

Młóž Božeho ſłowa.

(Botracžowanje.)

Jan pſchińdže do Kaſela. Wobhdenje je tu drohe a jedž tež.
Tola, myſli wón, twoje twory ſu tu tež drohe; a tał ſo
wſchitko ſaſo wuruna. Wón wotnaja ſebi klamy a wukladuje
w nich ſwoje twory. Hžom přeni džen pſchińdže wjele ludži do
jeho klamow, wobhladuja jeho twory, chzedža kupowacz, praſcheja
ſo ſa placziſnu, a chzedža na nej wottorhowacz, ale Jan niž
kroſka njeſpuſchězi a měni, ſo je to najtuniſcha placziſna, a tuniſcho
je wotajicź njemóže. Hdyž kupowarjo to ſlyſcha a widža, měnja,
ſo je džiwny człowjek a jara ſwojeje hłowny, woteńdu teho dla a
njejupuja; a Jan njeplaczeleja tón džen tež niž lohcziła.

Wjeczor pſchichedſchi do hoſpody, je Jan jara ſrudny a nje-
móže ſrudoby dla ničó jěſcź. „Tajkale je miſda kſheſczijanſkeje
ſwěrnosće a ſprawnoſće“, myſli ſam pſchi ſebi, „tole je twoje
myto; tał ſo czi njeje czinilo, jato tež po waſchnju tuteho ſwěta
wikowaſche. Předy ſy měl jěſcź a picź, nětko maſch hłóbd a nuſu;
twoje waſchnje je drje tola wopacžne; pſchetož Bóh nochze, ſo
dhyrbimy hłoda mrěcź, ale dhyrbimy jěſcź a ſo žiwicź. Ale dhyrbjalo
twoje waſchnje wopacžne bycz pſched tamnym ſwětnym waſchnjom“,
praji ſam ſa ſo, ſebi napſchecžimno, „wſchał je twoje waſchnje ł Božim
ſłowom pſcheſ jene; a ſhtož je ł Božim ſłowom pſcheſ jene, to
njeje wopacžne. Tcho dla, moja wutroba, budž wjeſela a ſpuſchězej
ſo na Boha, pſched kotrehož woblicžom chzeſch ſwěrnny bycz a
ſprawnje kłóžicź. Bóh, kotryž je czi tajku ſprawnu myſł do wu-
troby płodžil, budže ſo tež ſa to ſtaracz, ſo móžeſch pſchi tajkej
kſheſczijanſkej ſwěrnosći a ſprawnoſći ſawoſtač; wón budže czi
pomhač a cze ſežiwicź.“ — A Jan ſpi žylicžku nóz jara měrnje
a ſtawa na druhi džen rano jara wjeſelny. Ale jemu ſo tež
dženſniſchi džen runje kaž wczera dže. A tež ſheczi džen njeje ani

U.

lohčizka pschedal. A hdyž wječor jeho towaršchojo w hospodze ja blidom šedža, jědža a pija, šwoje nawikowane pjenjesh licža a šu wješeli, šedži Šan šam w čžemnym kucžiku, jě šuchi khlěb a macža jón se šylšami.

Ale Šanej njeje šchtwórtu džěn hiščeje wšhitka nadžija špa-dnyla; pschetož jena kupowarka bydli hiščeje w měšče, kotraž njeje hač dotal na wikach pobyla; a hdyž ta pschińdže a budže jeho twory widžecž, dha wěšče wot nich kupi. To pak běšče krajna hrabina Šeffenska je šwojimi čžestnymi knjenjemi w Šafelu. A wona pschińdže šchtwórtu džěn je šwojim pschewodžestwom na wiki a pschistupi najprjedy k Šanowym klamam. Šanej pufozy wutroba i wješelosčju, jako widži, kaš wjele kleprow wona wubjera a na štronu kladže; a prašča šo nětko ja placžisnu. Šan jej wšhitko woblicži, šwěrnje a špawnje, kaš žanemu druhemu. Wona čže něšcto malo mjenje dacž, kaš je wašchnje na hermanfach. Šan pak šnapschecžiw: pola njeho njeje wašchnje, šo by šebi wjele pominał a potom mjenje brał; ale pola njeho je twjerda placžisna a tunišcho wón šwoje twory wostajicž njemóže. Šnjeni hrabinje je to něšcto nowe; wona ženje pschekupzam dawaka njeje, šctož šu šebi pominali. Duž teho dla twory ležo wostaji, wopuschcži klamy a njekupi ničžo.

Hdyž pak je nusa najwjetscha, dha je pschezo špawnemu čžlowjefej Boža pomoz najblišča: „Nětko“, praji Šan šam pschi šebi, „nětko je šo mnu kónž a i mojimi wikami, ja dale žaneje rady a pomozu njewěm. Staraj šo ty nětko, Božo!“ — A jeho wutroba je tola taš šlóschna a wješela, kaš ja wšchě tji dny prjedy byla njeje, jako wón džentš šwoju žylu štarosčž na Boha šwala. Wón je pschewědčeny: Bóh budže jemu pomhačž. Kaš pak a hdy, to wón njewě.

Šnjeni hrabina běšče k druhim pschekupzam do klawow po klepny šchla; ale twory, kotrež tam namaka, běchu jara šchpatne a hubjene napschecžiw Šanowym tworam; a tola šebi pschekupzy ja nje hiščeje wjele wjazy pominaču, dnyžli Šan ja šwoje dobre. Wona, jara wuštojna na tajke twory, wobšamkny, šašo do přěnich klawow hicž a tam kupowacž. A wona praji to šwojim pschewodžetkam; a wšhitke šo wrócža šašo k Šanej. Tudy wuštola wona nětko šašo a kladže na štronu, hiščeje wjele wjazy hačž prjedy, a placži bje wšcheho wurěčžowanja, kejžož Šan žada; a šhwali Šana a mjenuje jeho špawneho a šwědomiteho, kiž njelži a njeluda, šo je to po kšesčžijanskim wašchnju a jara šhwalošnje; a pschi tajkim wašchnju dyrbi wostacž. A wšhitke knježny a knjenje, a kiž to šhlyšča, pschińdžechu na to k Šanej kupowacž. A na wječor njeměšche Šan ani lohčizka wjazy na pschedań we šwojich klawach. Wšhitke šwoje twory bě wón ja džěn jara derje a lohko rošpschedal: wón jeno trjebasche mēricž a prajicž, kaš wjele placži, a bjerješche pjenjesh do šaka, bje wšhitkeho kom-dženja a wurěčžowanja.

A Šan pschischedšchi wječor do hospody, njemóžesche i wješelosčju ničžo jěščž a picž, kaš to prjedawšche wječory njebě mohł dla šrudoby a šhudoby. Wón šam powjeda, šo je jeho wutroba tehdom polna šhwaly a džaka napschecžiw Bohu byla.

* * *

Šan bě a wosta pschekupž a šhodžesche po městach a pa wikach wołolo, a tež po hermanfach, a pschedawasche šwoje zanki a klepny; a druhdy tež Bože šłowo. To pak wón darmo dawasche jako pschidawš na šwoje twory. Wón pschińdže je šwojimi tworami tež k jara bohonym ludžom, a tež k tajkim, kiž wo Bože šłowo njerodžachu. Tych wón druhdy na jara džiwne wašchnje nawabi, do Božeho šłowa hladacž. Wón měšesche wašchnje, šo wón kóždeho čžlowjeka po Božim šłowe budžesche a po wuprajenu šwjateho pišma pschirunowasche. Hdyž wón i hordym abo i lašomnym abo i lichomnym rěčesche, dha wón bóršy wjedžesche, hdyž je w šwojnym

pišmje wo nim rěčž a ščini wobras abo pschirunanje wo nim. Druhdy prajesche tež potom temu čžlowjefej do woczow a džesche: „Wašch wobras abo wašche šnamjo šym ja hižom junu widžal: bě jara trjeheny a na waš podobny. A woni šo potom prašchachu: hdyž dha to? A wón jim wotmolwi: tam a tam; pola ščženika Marka, abo Lušascha, w tym a tym štawje, w tej a tej šchtucžny. A hdyž tam čži potom hladachu, dha namakachu šo wotšnamjenjeni.“

Tak pschińdže Šan k nětajkemu šemjanej, kiž ničžo wjazy nješnajesche hačž polo, šfót a hnoj, a hnoj a šfót a polo. Šo ma nješmjertnu dušchu, kotraž je wjazy hódna hačž polo a šfót a hnoj a wšhitke druhe kubla na šemi, to wón njewjedžesche abo njechasche wjedžecž, a hudlowasche tych, kiž tež wo Božim kraleštwje a wo nješmjertnej dušchi rěčžachu. Šan šo i nim šnajesche. Tón pschińdže k Šanej a džesche: „Nó, w kotrym čžaku je w Božim kraleštwje?“ — Šan wotmolwi: „Š nami šo hižom k wječoru bliži.“ — „Šo mnu niž“, wotmolwi šemjan.

„Tajkeho čžlowjeka, šajkiž wy šče, tež šnaju; a wy šče na njeho jara podobny.“

„Hdyž tón je?“

„Šladajče ščjenje Lušascha 12, 16—21.“

W nětajkim měšče, hdyž bě Šan na wikach, da šo nješnaty muž na Šana w hoščenju, kiž čžnyšche jemu dopošacž, šo žadny Bóh njeje a tež byčž njetrjeba; a šo je wšhitko štworjenje a žyly šwět šam wot šo nastal, psches naturiške mozy. A hawto-wasche jara a myšlesche i wołanjom dobyčž. Šan pak ničžo njeprajesche. A jako bě tamny šastal wołacž, džesche Šan jara šmērom: „Njewołajče jenož taš jara, waš ja dawno šnaju.“

„Hdyžha šče mje widželi?“

„W 14. psalmje w 1. šchtucžny“, wotmolwi Šan.

A došelž ničtó wot pschitomnych njewjedžišche, šcto tam šteji, dyrbjesche hoščenjaš bibliju pschinješčž. A jako namakachu, čžitachu: „Škupi rjeknu we šwojej wutrobje: Bóh njeje! Woni šo k ničžemu njehodža a šu hrošnosčž je šwojimi škutkami.“

Wšhitzy šo šmējachu; a tón mudracžč dyrbjesche i hańbu čžeknyčž. —

Šan namaka něhdy na šwojim pučžowanju nětajku buršku žónku wo wšy. Ta šedžesche šrudna psched šhěžu, měšesche woblicžo i wobemaj rukomaj šapschimnjene a hladasche k šemi i šhilenej hlouwu. Šan pak pschistupi k njej a džesche mile: „Šcto hladasch taš šrudnje k šemi?“

Wona pošbēhny šwoje woblicžo a pohlada na zušeho muža je šwojimaj šahorjentyšmaj a šajētšenyšmaj woczomaj a wotmolwižy džesche: „Ša šym jara hubjena a šrudna, a k temu mje woczš bolitej.“

Šan wotmolwi a džesche: „Moje džěčžo, ty drje jara wjele a špochi na šemju hladasch do procha a popjela; pošbēhń radšcho šwojej woczš horje a hladaj huščžišcho k njebjesam, ša kotrež šy štworjena, ty budžesch wumožena a wješela, a k temu budžetej tvojej woczš jašnej.“

„Kaš dha je to mēnjene?“ prašchjesche šo wona.

A Šan ju šwěru rošwucži wo čžastnym próžowanju a njebjeskim powoľanju; woczšini šwój nowy testament a čžitasche: Mat. 6, 24—34.

A woczš žónškeje pscheliwaschtej šo je šylšami a buschtej šahojenej wot teho dnja. —

A hdyž Šan šašo pschińdže, šwēcžeschtej šo jejnej woczš a hladaschtej jašnje k njebjesam, bjeswoczšo šo šmējšotasche a ruka witasche Šana, wutroba pak šaspěwa:

Mje Šesuš lubo ma,
Šcto čžu šej wjazy žadacž,
Psches šwoju luboščž čže

Mi wjele troschta nadacž;
 Sdyž wutroba joh' ma,
 Dha ma, schtož požada:
 Za sbóžne džecžo hym,
 Mje Jesuŝ lubo ma!

(Pŝichodnje dale.)

Wŝhelake ŝ bliska a ŝ daloka.

— We wjeczornej Afrizy ŝu ŝbžkarjo ŝ wjetscha pŝchewinjeni. Wjele millionow hr. je wójna hacž dotal pŝchetrebala, wjazy dyžli 1000 džecži našcheho luda tam žiwjenje woŝtaji w bėdženju ŝ khroblym a leŝnym njeŝcheczelom, ŝ czeŝkimi khoroŝczemi a ŝe ŝtrachotami kraja. Hacž do džehnuiŝcheho dnja njeje wėŝte, ŝ wotkal ŝu cži ludžo taŝ wjele dobrych tŝelbow a pŝchezo nowu muniziju doŝtawali. Ale my mamy tam ŝendzelczanow ŝa ŝuŝodow, a tym by kraŝne wjeŝele bylo, hdyž bychmy my tamnu naŝchu wulku koloniju wopuŝchecžicž dyrbjeli a woni potom herbojo teje ŝamŝneje byli. Za nadžija je podarmo. Schtož je hodlet nėmŝkeho kraja ŝapŝchimnyŝ, to ŝaŝo njeŝuŝchcži.

— W naŝchej raŝŝchej Afrizy dyrbja naŝchi wojazy teŝ nėfotre ŝtawy luda, kiž ŝu ŝo pŝchecžimo naŝchemu knjeŝtwu ŝbėhnyŝe, powucžicž, ŝo dyrbja jako ŝobuŝtawy naŝcheho kraja ŝakonjei poŝŝluchacz a mėr džeržecž. Tamny naŝch wulki kraj budže, kaŝ ŝo ŝda, bėrŝy ŝaŝo žyle ŝmėrowany.

— Erudniŝcho, jako tamne ŝbžkarŝtwo cžornych ludži w pohanyŝkich krajach, je, ŝo wulka ŝyla ŝriedža w naŝchim ludu a kraju mėr džeržecž nochze, ale na to dže, njeŝpokojnoŝczž ŝbudžicž a taŝ bėrŝy jako mőžno powrėcžicž, ŝchtož je a wobŝteji. K dopomnjenju na ŝapocžatk revoluzije w Ruŝowŝkej chzedža ŝozialdemokratojo pŝchichodnu njedželu wŝchudžom we wulkich mėŝtach wulke ŝhromadžŝny džeržecž, ŝkutk tamneje revoluzije pŝchekraŝnicž, ŝwoju njeŝpokojnoŝczž ŝ wobŝtejnoŝczemi naŝcheho luda a kraja ŝjawnu ŝczinicž a ŝami ŝo a druhich pŝchihotowacz a poŝylnicž na wulke wuŝwobodjenje luda wot „njewėlniŝkich rjecžasow a wŝcheje wulkeje njeprawdy.“ Wėh luby ŝnjes ŝwarnuj naŝ pŝched ŝtutkami, ŝtrachotu a ŝrudobu, kotruž dyrbi ruŝki lud a kraj pŝches revoluziju naŝhonicž a pŝchecžerpicz. Džiwnje je, ŝo ŝo ŝ tajtemu taŝ ŝjawnje pola naŝ ŝchėžuwacz ŝmė. Schto mjes nami by ŝebi lubicz dal, ŝo by nėchto wokoło jeho ŝtatofa, kotruž je wot nana herbowaŝ abo ŝebi wutwarit, ŝe ŝwėtlym wohnjom wokoło bėhaŝ a woŝaŝ, ŝo chze ŝapalicž a wotpalicž. Tehdy by kőždy wjedžaŝ, ŝchto ma cžinicž, a by nėchto do ruki wŝaŝ, ŝ cžimž by tajtemu pucž pokajaŝ, a ŝudnik by ŝo wo to ŝtaraŝ, ŝo by ŝo tajtemu pŝchecželej w ŝtwicžy khwila daŝa, roŝpomnicž, ŝo je hlupoŝcz a ŝbėcz, taŝ ŝ wohnjom hrajkacz. Ale tola Bohu budž džaŝ, ŝo ma wyŝchnoŝczž pola naŝ mőž a dobru wolu, tajtemu ŝpocžinanju wobaracz a naŝch lud pŝched njeŝbožom tajkeho bjesbőžneho cžinjenja wobarnowacz.

— S Roŝweina piŝaja wo dživnym wodženju Wožim, ŝo buŝchtaj dwaj mandželŝtaj taŝ krėtko w ŝmjercži ŝjednocženaj. Bėŝchtaj to ŝtaraj ŝaŝtnerez mandželŝtaj. Wonaŝ chžyŝchtaj na nowe lėto ŝloty kwaŝ ŝwjecžicž, ŝhorjeŝchtaj ŝaŝdženy tydžen a krėtko ŝa ŝobu wumjeŝchtaj, mandželŝti wumrje pėndželu a mandželŝka wutoru.

Byrkwiŝke powjeŝcže ŝ pruskich Sserbow.

S Zaŝowŝkeje woŝady. Dale wo morwyh lėta 1905. Schėcz ŝtarym wojakam, kiž ŝu ŝwoju ŝwėrnoŝcz pŝchecžimo kraŝej a wėtznemu kraŝej pŝched njeŝcheczelom we wójnje wopokaŝali, bė ŝmjercž pŝchikaŝala, ŝ poŝlednemu mėrej ŝaŝcz a pŝched woblicžo kraŝa wŝchitkich kralow ŝtupicz.

28. maleho rőžka bu njenadžujy wotwoŝany Jan Eŝymanŝ, khėžkar w Nydej. Wėn bė ŝobu we wójnje pŝchecžimo Franzowŝkej, 25 lėt khodžecže do Rhoŝmza na knježe džėlo, tam a wŝchudžom cžecženy ŝwojeje ŝprawnoŝcže a ŝwėrnoŝcže dla. Hacž runjež jemu ŝmjercž dlėjŝche lėta kawaŝche, woŝta hacž do poŝlednich dnjom we ŝwojim ŝaŝtojnŝtwje. Njedželu bė, kaŝ pŝchezo, hiŝchcže ŝtrowy kemŝchi ŝchol, a wutoru wjeczor bė, na 58 lėt ŝtary, hižom do njebjeŝeje ŝwjatniy dőŝchol a žonu a 8 džomkow we wulkei ŝrudobje ŝawoŝtajiŝ.

29. maleho rőžka wumrje Bohumil Anders. Bė we wójnje 1866 a 1870—71; na 38 lėt ŝtejeŝche w cžichej ŝwėrnoŝcži jako pohoncž we ŝlužbje Zaŝowŝkeho knjeŝtwa. Gody mėjeŝche wjeŝele, domiŝnu mlodoŝcže ŝe ŝtarymi ŝnathymi a pŝchecželemi hiŝchcže raŝ wopntacz a bėrŝy po tym mėjeŝche ŝo, 62 lėt ŝtary, na pucž ŝ njebjeŝkej domiŝnje podacz.

9. ŝeptembra w hojerŝni we Wojereczach wuŝny Rhorla Ehenŝ, khėžkar a rėŝnik w Rhoŝmzu; wojowaŝche ŝobu 1870—71. Eŝriedža w džėle jeho czerŝtweho kėn kopny a pobi, a njebė žana pomoz ŝa ŝbraŝcheneho. 59 lėt ŝtary džėŝche wotŝal a ŝawoŝtaji žonu a ŝyna, kotruž ma nėtk pŝchikluŝchnoŝcz, pilnje a ŝwėru džeržecž a dale wjeŝcz, ŝchtož bė nan ŝaŝoŝil a twariŝ.

30. oktobra bu Jan Bohencž, ŝtara ŝprawna duŝcha, wuŝpŝchehnjeny. Wėjnu 1866 ŝtrowy pŝchėtra, ŝ teje pŝchecžimo Franzowŝam pŝchindže bėrŝy, ale khory ŝaŝo dom. 33 lėt hladaŝche ŝwojeje ŝlužby jako ŝtražnik na želeŝniy. Wot wyŝchnoŝcže doŝta cžėŝne ŝnamjo ŝa woŝebitu ŝwėrnoŝcz w doŝkei ŝlužbje. Wot rőžownika ŝaŝdž. lėta dyrbjeŝche ŝwoje ŝaŝtojnŝtwo ŝložicž. Strowoŝcz a mőž bėŝchtej žyle pŝchetrebanej. Wo dlėjŝchei ŝlaboŝcži a hubjenoŝcži cžėla wuhaŝny ŝwėtko žiwjenja 62 lėt ŝtaremu. Žona a ŝyn bėŝchtej najprėŝŝchei ŝa jeho kaŝchczom.

20. novembra dyrbjeŝche wotŝal Hendrich Kležka, khėžkar w Rhoŝmzu, wojak we wójnje 1870—71. Dolhi cžaŝ mėjeŝche ŝlužbu pohoncža na knježim dworje. — Strowy kermuŝchu pėndželu wot wobjeda ŝtanye, jako jeho njejaby Boha rucžka ŝaja a jeho prjecž torhny ŝ kraja žiwych. Bėŝche ŝtoro 58 lėt ŝtary. Nahaŝe bė Wėh žonu wudowu a dweju ŝynow ŝ ŝyrotomaj ŝcziniŝ.

Druhi ŝwjaty džen hodow khowaŝche ŝo Ernst Graŝmann. K wójnje 1866 bu ŝawoŝany, ale bėrŝy ŝaŝo dom puŝchcženy. 1870—71 paŝ w Garde-Regimencže Franzarijom wŝchė wobczėžnoŝcže a ŝtrachoty wójny we mnohich bitwach wot prjėdka hacž do kėnza pŝchėtra. Pŝches 25 lėt bėŝche prjėdŝtejczer tudomneje poŝŝŝeje agentury, pŝchezo ŝwėlniwy a hotowy, kőždemu ŝlužicž a ŝ pomozy bycz, hacž bu pŝched 4 lėtami taŝ ŝpėrny a ŝlaby, ŝo dyrbjeŝche wot ŝwojeho hamta wotŝtupicz. 73 lėt ŝtary doŝta hnadne wumozenje a ŝmėdžecže ŝrudobje a ŝtarocži wucžeknycz, w kotrež ŝtaj tu wudowa a na ŝmjercž khory ŝyn ŝawoŝtaŝoj.

Wjele cžecže je ŝo tutym ŝtarym wojakam pŝchi khowanju wopokaŝalo. Taŝ je prawje. Cžecž tym, kiž bėchu ŝe žiwjenjom a krmju hotowi, njeŝchecžela pŝchewinycz, kiž ŝu pomhali wėtznaj kraj wutworicz a khėžorŝtu kėnu dohycz. Njech mjena tych morwyh, nad kotruchž kaŝchczemi ŝo khorhoj do rowa klonjeŝche a kotruž mlodži towarŝchojo poŝlednje ŝtrowjenja pŝches row tŝelachy a ŝo pŝchi tym rjana ŝchucžka wot najlėpŝcheho towarŝcha piŝkaŝche, — njech jich mjena w cžecži woŝtanu na ŝemi a w njebjeŝach.

—r.

„Bombaj Wėh“ njeje jenož pola knjeŝow duchownych, ale teŝ we wŝchėch pŝchewawarŝjach „Sserb. Nowin“ na wŝach a w Budyŝchinje doŝtacz.